

## ПРИБАВКА.

Понеже прѣдмѣта ни е за Александровж тѣ повременость, мыслиме, чи не бы было излышино да опишиме въ кратцѣ негово то рождение и военни походъ кого е ималъ противъ тракийско то голѣмо плѣмя, кой походъ е ималъ главнѣцъ да гы съжзи въ едно и тогава да удари на грѣцкѣ тѣ остаткѣ и послѣ да прѣприѣмни голѣмы походъ въ Азии, какъ то и быде.

Александръ македонскій ся е родилъ 356 г. прѣды Христа въ първенствующти градъ македонскаго тогдашнаго царства, кого града еленски тѣ списатели по юзыка си пишуть Пѣлла, а Македонци тѣ по юзыка си го звали Бѣла. Той градъ быль между градове тѣ Берилѣ (Берово днѣсь) и Воденѣ, подъ планинѣ тѣ Беримѣ или Перинѣ, на плодоносно то хубаво поле, близо до езера то Петричѣ (при Енице), на мѣсто кое ся зове Палладиа днѣсь, при рѣкѣ тѣ Бѣлицѣ, кој Грыци тѣ пишуть и изговаријутъ Мталоутѣ. На него мѣсто, кое по турски днѣсь носи имя Алах-клисеси, находи ся едно малко селце бѣлгарско. Старыи же градъ Бѣла е разориль Римскій военачалникъ Павель Емилій подирь падение то Македонскаго царства.

Александръ ся е въцарилъ 336 л. прѣды Христа на мѣсту башта си Филипа.

Първа та грыжа негова е была да покори конечно Грыци тѣ, дѣло кое то башта му Филипъ бѣ започнѣль и оставилъ несвѣршено; нѣ това не можаше да ся испылни, какъ то и выше казахме, безъ съжза тракийскаго народа, за това той въ сѫштѣ тѣ годинѣ въцарения си започнѣль, въ пролѣть тѣ похода си противъ тѣхъ, похода си казваме, заштото млоги отъ тѣхъ нѣсѫ ся скланѣли да минѣть подъ негово то главно начялство.

Съсѣдни жѣ народи около Македониѣ, кои сѫ были се единъ родъ Тракици подъ разны имана, были сѫ слѣдни: Тракици тѣ около Одринъ градъ (Андриянополь), Тѣребели тѣ (Трѣваллос) въ собственѣ Бѣлградиѣ, Жити тѣ (Гети) и Даги тѣ (Даки=Горци тѣ,) въ Влахо-Богданско, Пѣтрови тѣ (Пасонес) и Агриани тѣ (Агрианес=не-Горяни, Полѣнци) въ горнѣ Македониѣ (Битола и на около), Илири тѣ и Тавланти тѣ въ Албаниѣ, Добровниѣ (Рагузу) и Далматиа.

Александръ е трѣгнѣль отъ отечество то си Бѣлж прѣзъ Солунъ съ войнство то си, колко то е ималъ тогава, и достигнѣль е на Амфиполѣ, въ устие то на Струмѣ рѣкѣ при Сѣрѣ, развалини тѣ кого града сѫ на мѣсто кое носи днѣсь има Чай-Аза по турски. Отъ тамо же, прошавшъ прѣзъ градове тѣ, кои днѣсь носятъ има Орфани и Кавала, оставилъ е на лѣво старыи градъ Филипи и горж тѣ Ореилѣ, кой е отрасль великаго Ђемя [Старая Планина], достигнѣль при рѣкѣ тѣ Кара-су, днѣсь зовимѣ; кој минѣвшъ, какъ то и градове тѣ Еница и Пловдивъ [Филиппополь], достигнѣль най-послѣ за десять дни прѣдъ Старж-Планинѣ, дѣ ся е въспрѣль. По тѣхъ же мѣста живѣли, сказважъ единогласно сички тѣ стари грыцки писатели, независими тѣ Траки=Автономи Ѳракиес, народъ не-еленски.

Колко входустыя проходимы е имала тогава Стара-Планина не е по-знато, обаче Александръ ся е рѣшиль да мини прѣзъ Шипкѣ, близо до Казанлѣкѣ. Грыцки тѣ историци казважъ чи по върхове тѣ и по тяснины тѣ